

“Esperem tenir aviat diners per a la nova ARU”

“Els ingredients que han arribat a Salt són bons, però les quantitats han estat desproporcionades”

“Hem iniciat accions perquè es canviï i poder desenvolupar nous sectors comercials”

L'alcalde de Salt, davant del quadre que té al seu despatx, i que representa el municipi. Foto: LLUÍS SERRAT.

Jaume Torramadé fa un any que va accedir a ser alcalde de Salt. Abans ja ho havia estat (període 1999-2007), i els quatre darrers anys se'ls va passar fent oposició al govern de Iolanda Pineda (PSC).

Un cop ha reprès el contacte amb el dia a dia de l'Ajuntament, ha trobat el poble molt canviat després d'aquests quatre anys? En els temes bàsics i estratègics de futur per a Salt és com si hi hagués hagut un parèntesi: no s'ha avançat gens. Almenys no s'han fet coses irreversibles, però han estat quatre anys perduts. I vostès pensen canviar la dinàmica. D'entrada hem hagut de fer un pressupost d'ingressos realista, cosa que feia anys que no es feia. Crec que amb aquesta i les altres mesures que es van aplicant, anirem fent camí. Després de ser investit alcalde va ser escollit

president de la Diputació. Des de l'oposició se li va criticar que no dediqués tot el seu temps al municipi. Partint de la base que qui ho critica és senadora... queden poques coses a dir. El que podem afegir és que formar part de la Diputació permet un marge per influir en polítiques, decisions i recursos econòmics. A més, no sortim de l'administració local, i crec que hi ha una coherència. De Salt a la seu de la Diputació hi ha tres quilòmetres. De Salt al Senat, més de set-cents. Entrem de ple en temes més concrets que afecten la ciutadania. Pel que fa a la sensació de seguretat, creu que ha millorat respecte a anys anteriors? Segurament, però les sensacions van al darrere de les realitats. La sensació sempre es dona al cap d'un cert temps de quan passen les coses, i triguen a canviar. A Salt la seguretat va molt lligada a l'existència de delinqüents multireincidents. El treball dels cossos policials i l'actitud de col·laboració dels estaments judicials i la fiscalia han ajudat molt a resoldre aquesta qüestió. Estem dins els estàndards d'altres municipis semblants pel que fa als índexs. Això no vol dir que no hi hagi pujades o baixades ocasionals. De reincidents se n'ha fet fora uns quants. En queden encara? En queden, i es continua treballant per resoldre-ho. Un dels projectes més innovadors que han tirat endavant és facilitar que la policia patrulli pels espais comuns de les comunitats que ho sol·licitin. Quin grau de satisfacció tenen del desenvolupament? Els resultats són bons. No podem garantir que no passarà mai res en una escala que participa en el programa, però sí que els veïns tenen més facilitat per explicar situacions anòmales i se senten més segurs. A més, hi ha un efecte dissuasiu claríssim. Abans de les eleccions va dir que Salt necessita més mossos i més municipals. Ara, amb la baixada dels índexs de delinqüència, hi manté l'interès? Continua sent l'objectiu i una necessitat. Però les finances municipals estan pitjor del que se'ns havia explicat. Això obliga a una contenció, però quan es pugui, és necessari tenir més policies. Ho marcaran les possibilitats econòmiques. Quant als mossos, també. Amb la comissaria conjunta hi ha la voluntat de la conselleria de destinar progressivament més agents a Salt. Un dels grans debats de les eleccions va ser el pla ARU (àrea de renovació urbana). Sabem que la seva posició és replantejar-lo. Han fet passes en aquest sentit? Sí, n'estem parlant amb la Generalitat, i esperem resultats ben aviat, en forma de diners per a l'ARU, però els volem amb un criteri diferent. Han de ser diners per a l'adquisició per part de l'administració de pisos de gent que vulgui vendre'ls. Des del seu punt de vista, quines han de ser les polítiques concretes per resoldre la massificació demogràfica del sector centre? Se'ns ha de dotar d'eines per lluitar contra la sobreocupació. El primer pas és que hi pugui haver un cert

control del parc immobiliari per part de l'administració per aplicar les polítiques de correcció que calguin. Vostè ha dit en més d'una ocasió al llarg d'aquest any que cal reduir el percentatge de població immigrada. S'ha deixat que les coses evolucionessin sense cap intervenció, i no pot ser. El problema més gros ha estat per omissió, i no per culpa dels municipis, perquè l'ajuntament no pot intervenir en el padró o en la política d'habitatge. Han de ser mesures globals i estratègiques. Perquè hi hagi una situació de bona relació veïnal, facilitat d'arrelament, integració... tot això necessita els ingredients i les quantitats justes. Per fer una truita de patates necessites tots els ingredients, però en les quantitats indicades; si no, surt un nyap. Els ingredients que han arribat a Salt són bons, però les quantitats han estat desproporcionades, i això no beneficia ningú. Ni els que ja hi eren, ni els que arriben. I, per tant, hem de canviar aquestes proporcions. Darrerament han normativitzat la instal·lació de centres de culte al centre. Diuen els contraris a la mesura que serà un incentiu perquè se n'obrin més. En aquest tema hi ha hagut molta mala llet per part d'alguns, així de clar li ho dic. L'única possibilitat real de posar ordre és fer una norma justa, estricta, que doni resposta a necessitats lícites, i que sigui respectuosa amb tothom. Una altra cosa és que hi ha qui s'hi oposa perquè és precisament la proposta que haurien volgut presentar ells mateixos, encara que ara diguin que no. De fet, segons va dir, la regulació tenia també una intencionalitat econòmica: protegir els espais susceptibles d'incloure activitat industrial. Han fet alguna acció per desenvolupar el sector Margesa? Patim un greuge comparatiu respecte a Girona, que té el sector dins la trama urbana, i nosaltres no. Espero que molt aviat ho puguem resoldre. El que ens ha de salvar a Salt és la situació estratègica important que tenim dins l'àrea urbana i la demarcació; cal aprofitar-ho. Quins són aquests actius? L'autopista és un handicap, però un aparador, i som la porta d'entrada a la capital de la demarcació. A partir d'aquí hem de convertir en realitats aquestes possibilitats, com per exemple la zona d'accés a l'autopista, que té unes possibilitats immenses de desenvolupament. No s'ha concretat, i hi ha normes autonòmiques que no hi ajuden. En aquest sentit, hem iniciat accions perquè es canviïn aquestes normes. Esperem veure'n el resultat dins aquest mateix any. M'està parlant de canviar la llei de comerç a fi que Ikea pugui instal·lar-se a Salt? El sector delimitat per l'accés de l'autopista, la mateixa autopista, el camí dels Carlins... és pràcticament meitat i meitat de Salt i Vilablareix. El pla director de les comarques gironines el defineix com el lloc estratègic més important per desenvolupar-hi activitat econòmica, sobretot comercial. Demanem tenir aquesta opció, que ara no tenim perquè ni som capital de comarca ni tenim més de 50.000 habitants. Però formem part d'una àrea urbana que voreja els 150.000 habitants. Això s'ha de tenir en compte. També ambicionen la facultat de medicina, que l'anterior govern de la Generalitat va dir que es faria a Sarrià de Ter. Veu viable aconseguir-la? Pel que es diu, la facultat va lligada a l'hospital universitari. S'ha de trobar el millor emplaçament per comunicacions, sinergies, impacte sobre l'entorn, i capacitat d'espai per créixer en el futur. Aquest tema dona resposta a tota la demarcació, no a una ciutat concreta. Han de prevaldre criteris objectius. I per vostè la millor ubicació és Salt. Aquest, per mi, no ha estat mai el debat. Insisteixo: primer cal saber què volen i què en pensem els professionals de la salut, què necessita la ciutadania, quina necessitat de terrenys hi ha i a quin cost, quines perspectives de creixement té... aquestes són les preguntes. Nosaltres el que hem de fer és donar arguments per defensar la nostra opció. Aquest any s'ha concretat el trasllat de la UNED de Girona a Salt. Com ho valora? Molt positivament. La UNED necessitava un espai amb una certa vocació de permanència, i ho ha trobat a Salt. A més, estarà envoltada d'estudis universitaris de la UdG, la UOC i en un entorn cultural. Les AMPA de Salt han criticat la instal·lació d'una escola Pia. Creuen que no és el model que convé. També critiquen que hi ha escoles sense espai i que a l'escola Pia se li ha cedit un terreny. Al meu parer han desenfocat del tot el debat. Les necessitats de les altres escoles no xoquen gens amb la voluntat de l'escola Pia d'instal·lar-se a Salt. L'escola se sotmetrà als mateixos criteris que les altres escoles, a més assumirà més nens amb necessitats educatives especials que la majoria de concertades, i garanteixen que el criteri econòmic no condicionarà que ningú pugui anar-hi. No entenc els arguments dels que ho critiquen. Des de l'oposició els demanen contínuament que convoquin les diverses taules participatives que hi ha. Hi ha moments per a taules de participació, i moments per a decisions. Durant un temps hi ha hagut moltes taules, i poca decisió. Si les taules són per opinar, magnífic, però si són maneres per escapar-se de la responsabilitat de decidir, a nosaltres no ens serveix. Si ens equivoquem, ens equivoquem, però almenys prenem decisions. Ho hem fet i ho farem més, que agradaran o no, però l'objectiu és intentar situar Salt al lloc que li correspon dins la demarcació, i treure-la de la situació

d'inferioritat que ara tenim.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 02-07-2012 Pàgina 6

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/554519-esperem-tenir-aviat-diners-per-a-la-nova-arau.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss